

The image features a vibrant red background. Two large, white, textured shapes, resembling the inner surfaces of shells or pieces of wood, are positioned on the left and right sides. The shapes have irregular, organic edges and a visible grain or brushstroke texture. The text is printed in a clean, sans-serif font in the upper left quadrant.

PHILIPPE DECOUFLÉ . DCA
SHAZAMI
TRITON

DESINGEL

WO 3, DO 4, VR 5, ZA 6, ZO 7 FEBRUARI
EN WO 10, DO 11, VR 12 FEBRUARI 99
DANS

**PHILIPPE DECOUFLÉ . DCA
SHAZAM!
TRITON**

**DESINGEL
WO 3, DO 4, VR 5, ZA 6, ZO 7 FEBRUARI
EN WO 10, DO 11, VR 12 FEBRUARI 99
DANS**

Shazam! © montage Q. Bertaux/Enguerand

Shazam!

artistieke leiding **Philippe Decoufflé**
algemene leiding **Pascale Henrot**
muziek **Sébastien Libolt, La Trabant**
licht **Patrice Besombes**
kostuums **Philippe Guillotel**
rekwisieten **Pierre-Jean Verbraeken**
choreografie **het valtallige gezelschap**

dans

Magali Caillet, Stéphane Chivot, Muriel Corbel, David Defever, Eric Martin, Alexandra Naudet, Maxime Rigobert, Christophe Salengro, Olivier Simola

uitvoering muziek **La Trabant: Sébastien Libolt, Yannick Jory, Paul Jothy, Jean-Pierre Lecornoux**

technische leiding **Patrice Besombes**
podiumregie **François Renaut, Faridj Akhounak**
licht **Cyrille Besombes**
geluid **Jean-Pierre Spirli**
video/film **Laurent Radanovic**
kleetster **Hélène Martin**
chauffeur **Michel Merlin**
films **Michel Amathieu, Jeanne Lapoirie, Dominique Willoughby**

technisch directeur **Lahlou Benamirouche**
communicatie/tournee **Michel Quéré**
boekhouding **Catherine de Guirchitch**
administratie **Nathalie Nilias**

coproductie **DCA, Festival de Saint-Denis, La Coursive-La Rochelle** . met steun van het **Mecenaatsfonds van de Caisse des Dépôts et Consignations** . met de toestemming van **ARTE en François Roussillon & Associés** . met steun van de **Vlaamse Regering**

WO 3, DO 4, VR 5, ZA 6, ZO 7 FEBRUARI 99

Triton

artistieke leiding **Philippe Decouflé**
algemene leiding **Pascale Henrot**
muziek **Joseph Racaille, Spot, Coulombeau, Caro, Sir-Cus**
licht **Patrice Besombes**
kostuums **Laurence Garret, Jean-Malo, Catherine Coustère, Didier Despin**
decor **Pierre-Jean Verbraecken, Yves Bernard**

dans
Didier André, Brad Denys, Dominique Grimonprez, Daphné Mauger, Cyrille Muzy, Irma Omerzo, Christophe Waksman, Audrey Yvars, Céline Zordia

technische leiding **Pierre-Jean Verbraecken**
podiumregie **Pascal Redon, Angus Longstaff**
licht **Begoña Garcias-Navas, Angus Longstaff**
geluid **Spot**
kleeder **Jean-Malo**
chauffeur **Marie-Laure Susbielle**
assistentie choreografie **Chloé Ban**

technisch directeur **Lahlou Benamirouche**
communicatie/tournee **Michel Quéré**
boekhouding **Catherine de Guirchitch**
administratie **Nathalie Niliias**

coproductie **DCA, Festival de Saint-Denis** . met hulp van **la Ville de Saint-Denis en het Département de Seine Saint-Denis** . met de steun van de **Vlaamse Regering**

SHAZAM !

une fantasmagorie douteuse
pour grands-mères fragiles et enfants hors d'âge
une suite inachevée
pour orchestre à pieds
pour déhanchements cadrés
pour molles enjambées
une réflexion sur le doute et la magie
une tentative assurément
avec des images et des sons
des images de toutes sortes, mélangées
des sons droits, une musique spirale
un concerto pour genoux et nez
pas de décor: un environnement pour sympathique
corvée
une chose bancale et structurée
échelle mesurée
torsions sinveuses des corps en danger
un spectacle improbable
sur la peur du vide et de la fragilité
une transversale décalée
qui pourra peut-être bien
vous aider à rêver
ouvrir les yeux ou les fermer
laisser ses sens aller
et se laisser bercer
par le chaotique mouvement
des secousses telluriques
par le rythme lancinant
des bâtons de bruine
par la mélodie exotique
de ce spectacle chorégraphique
est-il?
va, rêve et vole
au travers de ces images probables
lapin chapeau, poisson chat

merci à ceux
qui sont là
et bien là
pour partager ces doutes passionés

Philippe Decouflé

SHAZAM !

*Een onzekere fantasmagorie
voor frêle grootmoeders en leeftijdloze kinderen
een onvoltooide suite
voor stappend orkest
voor gecadreerde heupdansen
voor soepele passen
een bespiegeling over twijfel en magie
een vastberaden poging
met beelden en klanken
een mengelmoes van veelsoortige
rechtlijnige klanken, wervelende muziek
een concerto voor knieën en neus
geen decor: een omgeving voor aangenaam labeur
wankel en gestructureerd
berekende waaghalzerij
kronkelende torsies van lichamen in gevaar
een onwaarschijnlijk spektakel
over angst voor de leegte en breekbaarheid
een verschuiving van perspectief
die wellicht kan
aanzetten om te dromen
met de ogen open of gesloten
om zich te laten meeslepen
en zich te laten wiegen
door de chaotische beweging
van de aardschokken
door het obsederende ritme
van ruisende trommen
door de exotische melodie
van dit choreografische spektakel
is het dat?
ga, droom en vlieg
doorheen deze waarschijnlijke beelden
konijn hoed, vis kat*

*dank aan diegenen
die hier zijn
en wel degelijk hier zijn
om deze gepassioneerde twijfels te delen*

Philippe Decouflé

Shazam! © montage Q. Bertoux/Enguerand

GRAINES DE SHAZAM!

Atelier: metrolijn nummer 13, uitstappen in het station Saint-Denis-Basilique, een groot plein met bomen oversteken, links houden, naar rechts afslaan, nog eens afslaan, voortlopen richting blauwe schouw. Een eindje verderop ligt het huis DCA - de zogenaamde Chaufferie. Aan de linkerkant grote flatgebouwen. Aan de rechterkant een spoorweg. Een kant om te blijven, een kant om te vertrekken..

Camera's: dragen in grote mate bij tot de macht van het beeld. Soms strijken ze neer op de top van een kraan. Of glijden ze als elektrische treinen over rails. In een eenvoudiger versie worden ze ook op de schouder meegedragen. Ze houden ervan zich te omringen met mensen van allerlei slag, zoals goochelaars met licht, jongleurs met elektriciteit en andere optrekkers van rookgordijnen...

Cannes (Festival 1997): herinnering aan twintig minuten die de beeldindustrie tegen de haren in streek. Het was een avond in mei. Waarin men (reeds) spiegels, kaders, spoken, dansers, lichamen enz. in elkaar zag vervloeien. Maar wie in de zaal op die elfde mei geloofde nog in spoken?

Curiosa: werden in de zeventiende en achttiende eeuw verzameld door gefortuneerde - al dan niet adellijke - mensen. Men bekeek ze, men raakte ze aan, men toonde ze in het geheim aan enkele intimi. Hebben de reputatie bepaalde geestesandoeningen zoals verveling en melancholie te kunnen genezen. Voorbeelden van curiosa: legendarische dieren, magische poeders, betoverde spiegels, zeldzame vlinders, kostbare stenen, onwaarschijnlijke reisverhalen, kaarten van landen met onduidelijke grenzen... Genezen dus.

Dansers en/of acteurs en/of zangers en/of majoretten: ontdekkingsreizigers - grote of kleine - van minuscule gebieden, passanten langs microscopische paden, pioniers of tekenaars, soms angstig, soms duivels. Hun lichaam is een potlood, hun lichaam is een blad papier, hun lichaam is een oppervlak, een beeld, een schittering. Ze heten David, Stéphane, Muriel, Alex, Magali, Eric, Maxime, Christophe, Olivier, Amina en Philippe.

Décodex: zeer vluchtig beeld van een danseres, draaiend, heftig draaiend om haar as op een glansloze spiegel. Men nam ze voor iemand anders, die zij niet was. Daarmee is alles begonnen. Of liever, misschien!

Decouflé: neergestroken op de top van een filmkraan of in kleermakerszit op de grond, de blik verborgen achter zwarte brillenglazen, of ijsberend door de studio, de rechterhand op de heup, de linker gekromd over de mond - wat doet het ertoe - Decouflé achternagezeten door de tijd. Decouflé onrustig. Decouflé altijd vol ongeduld uitkijkend naar het feeëriek moment. Zich hoeden voor namaak van het genre kabouter of Peter Pan.

Kader(s): houten (of niet) instrumenten van verschillende grootte, maar meestal rechthoekig van vorm. Ze kunnen eventueel geornamenteerd zijn. Men verstopt er zich achter, men toont er zich in. Het gebeurt dat men erdoorheen springt. Het gebeurt dat men erin verdwaalt.

Lichamen: de ene zegt: "Ach, mijn lichaam, als je er bent, geef me een seintje." De andere voegt daaraan toe: "Die lichamen lijken ons iets te willen zeggen, laten we ze volgen." Ja maar wat volgen? Lichamen van vlees en bloed? Schaduwen, weerkaatsingen in een labyrint? Vluchtige

beelden met één hand geschetst, vrijwel onmiddellijk verdwenen? Even verontrustend als lachwekkend.

Majoretten: aanvankelijk hobby van jonge meisjes smakend naar krijgshaftige gevoelens. Sedert kort door jongens beoefend, vergt veel oefening. Kan een mooi beroep worden.

Marguerite: soort van cinematografische eruptie tussen een majorettendefilé en een suite voor castagnetten (gecreëerd in La Chaufferie in juni 1998).

Shazam!: gecreëerd op 5 maart 1998 in La Coursive (zie ook *Décodex*, *Cannes* en *Marguerite*).

Spiegels: per definitie breekbaar, ze worden in de lucht opgehangen als geniepige guillotines, kunnen zich op de grond ontplooiën tot labyrinten of tot vlindervleugels. Vormen als het zo uitkomt eigenaardige vijfhoeken. Er te lang in kijken is niet zonder gevaar. De spiegel is ook een gangbare naam van een Franse vlinder, behorend tot de familie van de Hesperiden en levend in grasrijke wouden.

Spoken: verschijning, beeld, drogbeeld van een mens: "Spoken tonen zich slechts aan diegenen die ze moeten zien." (Alexandre Dumas). Te klasseren in de categorie van sympathieke figuren, bijvoorbeeld Fantomas en Fantomette.

Z, van zappen: het ene beeld verjaagt het andere.

TRITON

Triton - Irma Omerzo © Antoine Le Grand

Est un satellite de Neptune, c'est la seule planète du système solaire qui tourne à l'envers, autrement dit dans la direction opposée au sens de rotation de Neptune. Triton est aussi une créature marine et bruyante. Triton est encore l'intervalle de trois tons entiers. Triton est également un grand mollusque gastéropode. Triton est en outre le noyau de l'atome de Tritium. Triton est ici un spectacle de danse improbable sur le cercle et le cirque sur des souvenirs épars et rotatifs d'enfants étonnés chapiteau étoilé, funambule, torticolis, monstres gentils, voltigeurs, le souffle coupé,...

Images furtives d'un cirque désuet venu de nulle part fragiles acrobaties trucages apparents émotion intacte. Rapide, multiple et coloré, un spectacle lourd mais léger.

Philippe Decouflé

TRITON

Triton - Dominique Grimonprez © Antoine Le Grand

Is een satelliet van Neptunus. Het is de enige planeet van het zonnesysteem die in omgekeerde richting draait. Anders gezegd: in de richting tegengesteld aan de draaiing van Neptunus. Triton is ook een luidruchtig zeefiguur. Triton is ook: het interval tussen drie hele tonen. Triton is ook een groot weekdier, een slak. Triton is bovendien de atoomkern van Tritium. Triton is hier een onwaarschijnlijk dansspektakel over de cirkel en het circus, over verwarde en draaiende herinneringen van verbaasde kinderen, circus met sterren bezaaid, koorddanser, stijve nek, lieve monsters, trapezist, adembenemend...

Steelse beelden van een ouderwets circus, van nergens komend, breekbare acrobatieën, zichtbare trucages, onbezodelde emotie. Snel, meervoudig, gekleurd, een zwaar maar licht spektakel.

Philippe Decouflé

"Ik wist niet goed wat ik wou doen. Dat weet ik trouwens nog niet. Ik stel me voortdurend vragen: zal ik alleen dansen, maak ik een film, blijf ik bij het gezelschap? Maar in die tijd was ik al gefascineerd door spektakels. Daarom ging ik naar de circusschool, de meest vrije school waar je zonder examen of specifieke kwaliteiten aangenomen werd. Op school was ik immers laatste voor gymnastiek."

"Zelf zie ik verschillende cycli in mijn werk. Vanaf 'Codex' tot de opening van de Olympische winterspelen in Albertville, heb ik één universum geleidelijk aan opgebouwd. Vanaf 'Decodex' is er een nieuwe cyclus begonnen. Ondermeer door de ontdekking van de film en wat je er in een spektakel mee kan doen, wou ik mijn universum nog feeërieker, wonderlijker maken. Van de dans nog meer een dans van insecten, van microben maken."

Philippe Decouflé

"Vanaf 'Petites Pièces Montées' vroeg Philippe ons om hem niet meer 'choreograaf' te noemen. Eerst was het 'registreur', dan werd het 'artistiek leider'. En dat is inderdaad de grote kwaliteit van Philippe: de verschillende onderdelen van een spektakel - licht, decor, rekvisieten - zijn allen even belangrijk als de dans."

Pascale Henrot

Fragmenten van de video 'Planète Decouflé', gemaakt door Philippe Decouflé en François Roussillon, uitgezonden op ARTE, 1998

Shazam! © montage Q. Bertoux/Enguerand

EEN TOVENAAR VAN VORMEN

NOTITIES BIJ HET WERK VAN CHOREOGRAAF
PHILIPPE DECOUFLÉ

Jonge jaren

Philippe Decouflé danste in 1981 samen met Pascale Henrot in 'Grand Ecart' van de Franse choreografe Régine Chopinot. Het was de begintijd van de Franse hedendaagse dans. Dansers werkten toen nog bij verschillende choreografen tegelijkertijd, zij maakten deel uit van één grote familie. De meeste vaste gezelschappen en choreografische centra moesten immers nog geboren worden. In 1983 nam Decouflé deel aan de befaamde wedstrijd van Bagnolet, die toen nog gehouden werd in een gymnasium en niet in een prestigieuze theaterzaal. Hij en zijn kompanen dansten het bekroonde stuk 'Un vague café' met versleten vest, buitenmaatse sportschoenen, de handen nonchalant in de broekzakken. Je zou zeggen dat er destijds een zekere affiniteit bestond met de sfeer van theesalons, afgaand op de titels van sommige stukken: Daniel Larrieu noemde zijn debuutstuk in diezelfde periode 'Un sucre ou deux' en Philippe Decouflé's eerste eigen choreografie uit 1984 heette 'Tranche de Cake'. Heel snel na deze creatie volgde 'Codex', het werk dat zijn Europese doorbraak betekende. Het stuk stond in het seizoen 1986-87 op de planken van de Singel. Pascale Henrot, die aanvankelijk naar eigen zeggen geen oog had voor Philippe Decouflé omdat hij te jong was, begon vanaf dan voltijds voor zijn gezelschap te werken, afwisselend als danseres en als administratrice. Met haar uitgesproken talent voor organisatie hielp zij Decouflé een gezelschap op te starten. Hij noemde het DCA (niet 'Danse Compagnie d'Art' maar veeleer 'Défense Contre Avion', zegt hij al schertsend).

In de ban van de beeldkunst

In 1989 werkte Decouflé samen met Jean-Paul Goude aan de défilé 'Bleu, Blanc, Goude' ter viering van de tweehonderdste verjaardag van de Franse Revolutie. Goude maakte promotieclips, onder meer voor de muziek van Grace Jones. Na het lezen van een recensie over 'Codex' vroeg hij Decouflé voor een videospot. Eigenlijk geraakte Decouflé lang voor zijn ontmoeting met Goude in de ban van de beeldkunst. Hij had zijn eerste stappen op dit domein gezet tijdens een stage in de studio's van Merce Cunningham in New York. Daar was hij onmiddellijk geboeid door de vermenging van film en dans en maakte, in samenwerking met Charles Atlas, zijn eerste dansvideo 'Jump'. In de loop der jaren zouden de kortfilms 'Caramba', 'Codex' en 'Le Petit Bal' volgen. Zich bewust van het feit dat de beeldcultuur vandaag een hedendaagse 'kunst voor het volk' is die al te vaak met stereotypen en voorgekauwde ideeën werkt, ging hij toch de uitdaging aan en maakte met Goude een drietal publiciteitsspots, al was het maar om te leren hoe met beeld, timing en precisie om te gaan. Nooit liet hij zijn ambitie varen het grote publiek mee te voeren naar een echt artistiek alternatief. In 1990 maakte hij opnieuw een productie voor de scène, 'Triton', geconcipteerd als een illusoire circusvoorstelling, een aaneenschakeling van grappige en poëtische nummers gebracht door jongleurs, acrobaten en goochelaars. Het jaar daarop nam hij de artistieke leiding op zich van de openingsplechtigheid van de Olympische Winterspelen in het Franse Albertville en werd wereldwijd beroemd.

Philippe Decouflé © Jean BER

Decouflé is een groep

De tijd van dromen leek voorbij: Philippe Decouflé werd overstelpt met werkaanbiedingen, die hij weigerde omdat een constante werkdruk geen traag werkproces duldt. En Decouflé heeft tijd nodig, vaak twee à drie jaar tussen elke productie. Het afwerken tot in het detail, werken aan helderheid, structuur en compositie vergt een lange creatieperiode. Ook na het moment van de première worden de repetities steeds verdergezet. Met zijn perfectionistische natuur slaat de twijfel vaak nog meer toe als hij simultaan aan uiteenlopende projecten dient te werken. De dans, een dansvoorstelling is nooit het werk van een individu. Bij Decouflé draait alles rond het groepsgevoel, het werken doorheen de jaren met een vaste kern van artistiek gelijkgezinden, die elk een sterke inbreng hebben bij de totstandkoming van een productie.

Zo'n onmisbare 'compagnon de route' is zijn kostuumontwerper Philippe Guillotel, de meester van de metamorfose. Doorgaans vinden de eerste gesprekken omtrent een nieuw project met hem plaats, omwille van zijn duidelijke visie. In confrontatie met hem komen ideeën los en ontstaan prototypes, vaak voorwerpen die het lichaam van de dansers deformer en transformeren. Het meest extreme voorbeeld van deze samenwerking vormt 'Decodex' uit 1995, waarin werkelijk vertrokken werd van de buitenproportionele, dierachtige kostuums van Philippe Guillotel en pas daarna aangepaste bewegingspatronen gezocht werden. Daarnaast is de acteur Christophe Salengro eveneens van

onschatbare waarde bij elke creatie van DCA. Met zijn komisch talent spreekt hij de afzonderlijke delen aan mekaar en gebruikt daarbij een soort humor die geen bulderlach opwekt, maar een droge, ietwat meewarige humor die ons omwille van zoveel herkenning doet glimlachen. Humor als referentie aan de werkelijkheid en als noodzakelijke dam tegen pathos, kitch en goedkoop sentiment. Zelf vertelt Salengro tijdens de repetities vaak gefrustreerd rond te lopen omdat hij als niet-geschoold danser de technisch moeilijke danspassages niet kan uitvoeren. Zijn uiteindelijke plaats in de productie vindt hij steeds pas op het moment van de voorstelling, in het contact met het publiek. Christophe Salengro is als het ware de rode draad doorheen elke productie. Zijn aanwezigheid verleent niet alleen lichtheid, ontspanning en vermaak aan de voorstelling, maar zorgt op een bizarre manier voor coherentie.

De thuisbasis in Saint-Denis

Het artistieke parcours van Philippe Decouflé is meer dan een successtory. Je zou dus verwachten dat het Franse ministerie van Cultuur zijn werk honoreert door het toekennen van een substantiële subsidie. Niets is minder waar. Aanzienlijke subsidies aan choreografen worden in Frankrijk pas toegekend als die ook bereid zijn de leiding te nemen van een choreografisch centrum. Decouflé weigert omdat het gewoon niet beantwoordt aan zijn individualistische natuur om buiten het terrein van de artistieke creatie leidinggevend op te treden. Na een jarenlang nomadenbestaan, vond het gezelschap in 1993

eindelijk een vaste plek in Saint-Denis, een arbeiders- en migrantenwijk in het noorden van Parijs. Een oud fabriekspand 'La Chaufferie' werd door het gezelschap zelf gerestaureerd en verbouwd. Een ruime dansstudio doet dienst als creatie-atelier waar een tweehonderdtal toeschouwers op regelmatige tijdstippen elke fase bij het maken van een nieuwe productie van DCA kunnen meemaken. Immers, die relatie tot het publiek is voor Philippe Decouflé doorslaggevend in de organisatie van een voorstelling. Niet omdat hij zich tevreden zou stellen met gemakkelijksoplossingen, maar omdat hij aan de hand van de reacties van het publiek pas echt te weten komt wat hij precies wil zeggen en hoe.

Sinds 'Codex' was Philippe Decouflé met elke nieuwe voorstelling te gast in deSingel. Om deze jarenlange samenwerking te bezegelen, staan dit nieuwe seizoen twee producties van hem op het programma: het gloednieuwe 'Shazam' en 'Triton', dat acht jaar na de creatie hernoemen wordt met een nieuwe generatie dansers. Uit 'Shazam!' blijkt een terugkeer naar zijn eerste liefde, de film. Een vol jaar werd gewerkt aan de voorbereiding van dit stuk, zoals steeds in fasen. De choreograaf leverde een eerste aanzet toen hem gevraagd werd de openingsceremonie ter gelegenheid van het vijftigste filmfestival van Cannes te verzorgen. Hij maakte het korte stukje 'Marguerite', gevolgd door 'Denise', twee voorsmaakjes van 'Shazam!'. Meer dan een zuiver choreografisch werk is 'Shazam!' een optisch spel van perspectieven en deformaties, close-ups en diepteveranderingen ondersteund door zang en live muziek .

OVER 'SHAZAM!'

"Wie danslessen volgt, wordt dadelijk geconfronteerd met spiegels. Wat dan telt, is de bar, de grond en de spiegel. Ondermeer daardoor heb ik een ambigue relatie met spiegels: ik haat ze en ik houd ervan tegelijkertijd. Ze kunnen nuttig zijn in een spektakel, maar ze refereren ook expliciet aan het klassieke ballet. In 'Shazam!' heb ik ze toch gebruikt, omwille van de blik op de huid, die ze bieden."

"Kaders, omlijstingen komen ook veelvuldig terug in 'Shazam!'. Daar wil ik op verder werken, ik vind ze zeer interessant omdat de toeschouwers hetzelfde zien vanuit drie verschillende hoeken. In 'Shazam!' zie je eerst een film, 16 mm in zwart/wit, vervolgens zie je pure dans. Daarna worden dans, kaders en film afwisselend en door elkaar gebruikt. Soms lijkt iets film en is het niet zo, soms is het omgekeerd. Op die manier toon je aan dat elke blik en elk medium zijn eigen specifieke kenmerken heeft, dat er niet één waarheid is. Sommige dingen ogen beter op televisie, andere op groot scherm, weer andere alleen in realiteit."

Philippe Decouflé

Fragmenten van de video 'Planète Decouflé', gemaakt door Philippe Decouflé en François Roussillon, uitgezonden op ARTE, 1998

Shazam! © montage Q. Bertoux/Enguerand

OVER 'TRITON'

"Ik was toen gefascineerd door 'Le sacre du printemps' van Pina Bausch, dat zich afspeelt in een rode, ronde piste. Prachtig. Ik wou dat het traject van de dansers een tekening zou laten zien. Maar dat leek onhaalbaar, te ingewikkeld."

Philippe Decouflé

"We hadden een zeer lange repetitieperiode, zes à zeven maanden. Tijd genoeg om elkaar te leren kennen. Philippe vertrok ook van een precies thema: het circus. Dat liet ons toe om grondig onderzoek te verrichten naar de wereld van het circus."

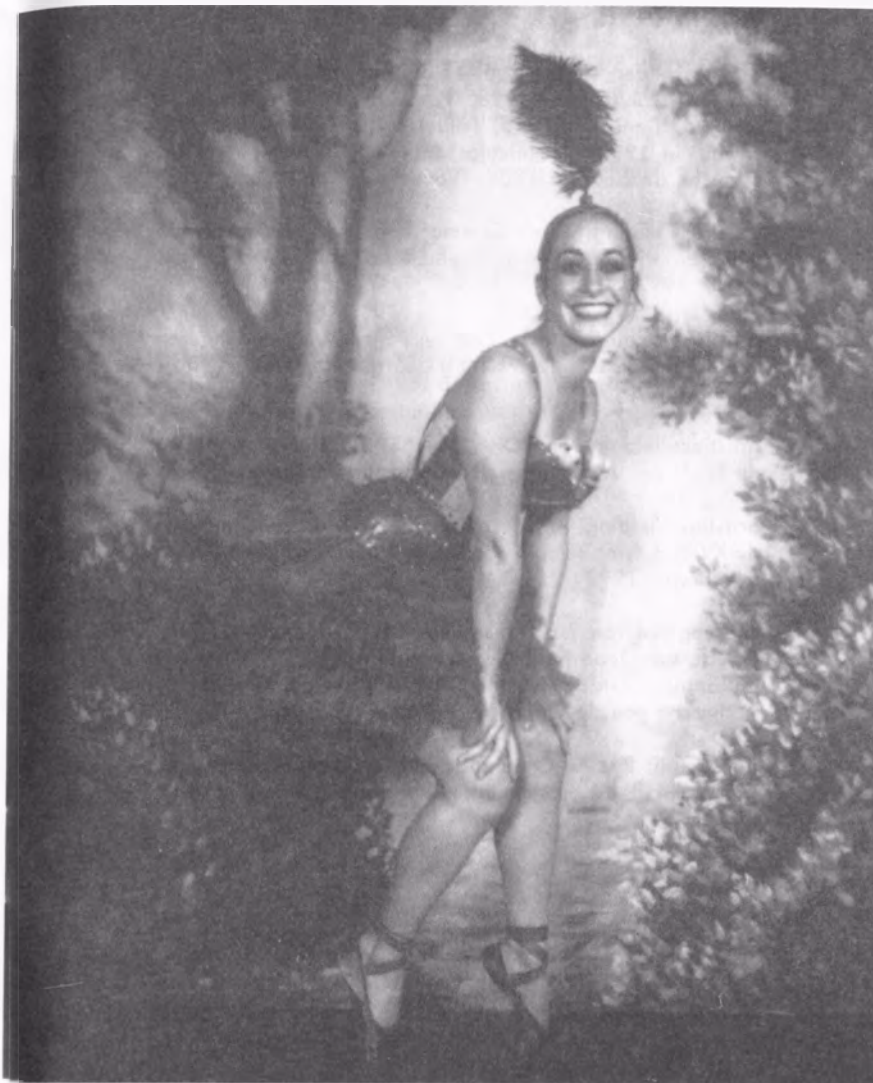
Eric Martin, danser

"Iedereen bracht zijn eigen ideeën mee. Dansers mochten, als ze daar zin in hadden, tekenen en helpen met de kostuums. Zo had ik zin om een vrouw 'met baard en dik achterste' te zijn, twee dingen die ikzelf niet bezit. Ik ging met mijn idee naar Philippe Guillotel en hij werkte het uit."

Michèle Prélonge, danseres

Fragmenten van de video 'Planète Decouflé', gemaakt door Philippe Decouflé en François Roussillon, uitgezonden op ARTE, 1998

Triton - Daphné Mauger © Samuel Danilo

PHILIPPE DECOUFLÉ (Parijs, °1961)

VOORSTELLINGEN

artistiek leider, choreograaf en danser van het gezelschap DCA voor: 'Shazam!' in 1998, 'Marguerite' in 1997, 'Decodex' in 1995, 'Denise' in 1995, 'Petites Pièces Montées' in 1993, 'Triton' in 1990, 'Technicolor' in 1988, 'Codex' in 1986, 'Tranche de cake' in 1984, 'Vague café' in 1983

artistieke leiding van de Ceremonie ter gelegenheid van de vijftigste verjaardag van het Internationaal Filmfestival Cannes in mei 1997

artistieke leiding van de 'l'Art en Parade' met de kinderen van het kinderatelier van Centre Georges Pompidou in Parijs in februari 1997

artistieke leiding van DORA, 'le chat qui a vécu un million de fois', een Japanse muzikale komedie, Tokyo juni 1996

artistieke leiding van de openings- en slotceremonie van de XVIde Olympische Winterspelen in Albertville en Savoie in februari 1992

choreograaf van: 'La Danse des Sabots', voor Blue, Blanc, Goude van Jean-Paul Goude, tijdens het defilé van de nationale feestdag 14 juli 1989, 'Tutti' voor Groupe de Recherche van de Opera de Paris in 1987

danser bij: Régine Chopinot ('Grand Ecart', 'Swim One', 'Délices', ...), Karole Armitage ('Parafango'), Alwin Nikolaï's (CNDC d'Angers)

FILMS

regisseur van kortfilms: 'Abracadabra' in 1998, 'Le p'tit bal' in 1994, 'Codex le film' in 1987, 'Caramba!' in 1986, 'Jump' in 1984, 'La voix des légumes' in 1983

regisseur van clips voor: Fine Young Cannibals in 1988, New Order in 1987

regisseur van reclamefilms voor: France Télécom – nieuwe nummering in 1996, Polaroid in 1989, Dior in 1989, Gervais in 1988

choreograaf voor: 'Le dernier Chaperon Rouge' – artistieke leiding Yan Kounen 1995, de reclame van de winkelketen 'Loft' van de groep Seibu in Japan in 1990

DIENER & DIENER . STADSGEZICHTEN

TENTOONSTELLING VAN 29 JANUARI 99 TOT 7 MAART 99
OPEN VAN DI TOT EN MET ZO VAN 14 UUR TOT 18 UUR
TOEGANG GRATIS

Rondleiding in de tentoonstelling op zaterdag 20 februari 99
om 15 uur . prijs 150 F . Rondleiding voor groepen van
maximum 20 personen kan u aanvragen op een datum naar
keuze groeps prijs 2300 F . inlichtingen en reservatie:
bespreekbureau deSingel 03/248.28.28

Gemeentekrediet
OBRIE P. DE WEA

De Standaard
Informatie op www.niv.wv

CASIO 1

Nationale Loterij

Knack
VERBODERT

AGFA

deSingel wordt betaald door de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van de Provincie en de stad Antwerpen.

deSingel

hoofdingang en bespreekbureau

Desguinlei 25 . 2018 Antwerpen
tel. 03/248.28.28 . fax 03/248.28.00 . www.desingel.be
openingsuren ma-vr 10-19 uur . za 16-19 uur

administratie

Jan Van Rijswijcklaan 155 . 2018 Antwerpen
tel. 03/244.19.20 . fax 03/244.19.59 . info@desingel.be